



Plooien, duwen, trekken...

Volgens velen is Anne Marie Laureys op dit moment een van de beste keramisten van België. 'Ik heb het gevoel dat er geen tussenweg is', zegt ze. 'Mensen vinden mijn werk mooi, zijn er door verrast, of vinden het niets. Nederlanders zijn daarin veel avontuurlijker, zien keramiek meer als kunst, terwijl het Belgische publiek nog vast zit in de traditionele keramiek.'

Metaforen van het gevoel

Haar werk is een combinatie van draaien, vervormen en versnijden. 'Mijn inspiratie haal ik uit de klei zelf, uit organische vormen, lichaamshoudingen en de natuur. Ik begin met een reeks op de schijf gedraaide potten, allemaal even groot en met een dunne wand en bodem. Ik laat de wand drogen tot deze stevig wordt. De pas gedraaide klei is dan nog plastisch, nog zacht, vers, nat en week. Dat is de tijd om te gaan vervormen. Dat moment mag niet te vroeg of te laat zijn. Ik vervorm om de taal van het materiaal beter te tonen. Mijn emotie, mijn karakter, de beweging van het draaien: dat moet er later allemaal in terug te zien zijn. Ik werk puur op mijn instinct en concentratie. In feite bevrijd ik mezelf van de *ronde* potvorm door wand en bodem met mijn vingers te bewerken.'

Op deze manier maakt Anne Marie in haar werk het plastische van klei zichtbaar en houdbaar. Het werk straalt aan de ene kant een enorme zinnelijkheid uit, waardoor je het wilt aanraken, en aan de andere kant ook iets mystieks.

Op dit moment is Anne Marie aan het experimenteren met meer gesloten en ook gekantelde vormen. Maar ook hierbij blijft de vervorming, de herhaling van het uit- en induwen, het belangrijkste.

'Tijdens het maakproces volg ik een traject, dat ik steeds verder in mijn hoofd uitdiep. Ik ben dan ontzettend geconcentreerd. Denk niet dat de organische vormen zomaar tot stand komen. Elke stap is bepaald door eerdere probeersels en ook door mislukkingen.' Het maakproces is lang, en kent diverse stadia. Zij noemt haar stukken ook niet voor niets *metaforen van het gevoel*.

Glazuur en engobes

Na de biscuitstook volgt de kleur. De vroegere werken van Anne Marie hebben in de meeste gevallen een glazuurlaag en veel meer kleur dan de sculpturen die ze nu maakt. 'Door glazuurlaag op glazuurlaag te leggen, was ik op zoek naar het gewenste kleureffect en het karakter. Op een gegeven moment werd ik me ervan bewust dat die glazuurlagen een extra vorm op zich werden, een extra huid. Ik vond, en vind het nog steeds wel mooi, maar wilde toch proberen de gedraaide klei te blijven zien.'

Het plastische van het materiaal staat centraal in de werken van Anne Marie Laureys. Haar sculpturen zijn lichamelijk en organisch en tonen veel van haar eigen karakter en emoties. Veruit het belangrijkste in haar creatieve proces is het plooien, duwen, trekken en knijpen in de klei, kortom het vervormen van de vorm.

Dat probeerde ze door een kleimengsel van glazuur, oxide en zand aan te brengen. Het resultaat was een korrelige huid die het gevoel van zachtheid suggereert. 'De bespoten vormen met de poederlaag van het nog niet uitgebakken glazuur vond ik vaak erg mooi. Ik ben op zoek gegaan naar iets gelijkwaardigs en kwam uiteindelijk terecht bij de sinterengobe, korrelig en zacht van uitstraling.' De temperatuur van de tweede stook varieert tussen 1160 °C en 1250 °C, al naargelang de gebruikte glazuren en sinterengobes.

Herkenning

Na haar studie keramiek in 1985 heeft Anne Marie in eerste instantie gebruiksgoed gemaakt. 'Ik heb heel veel serviezen en vazen gedraaid. Dat is ook de manier om het draaien goed onder de knie te krijgen. Zo heb ik onder andere voor een groot-handel zes beperkte collecties serviezen gemaakt, exclusieve reeksen voor op beurzen. Het was trouwens al in die begintijd dat ik ben begonnen met vervormen. Heel voorzichtig zie je in de serviezen ook al het spelen met en het vervormen van de klei.' Vanaf 2001 nam het vervormen echt vormen aan. Toen begon zij theepotten en dekselpotten in series te vervormen. Uiteindelijk verdwenen de thee- en dekselpotten in hun eigen andere vorm. Wat overbleef waren prachtige sculpturen. De confrontatie met het werk van George E. Ohr, *the mad potter of Biloxi*, was een enorme prikkel. 'Deze Amerikaanse keramist leefde aan het begin van de negentiende eeuw. Hij werkte hard, maakte gebruikskeramiek en als *spielerei* daarnaast gekke kleine potjes en kannen, die hij op verschillende manieren vervormde. Op dit moment zijn dat echte collector's items. Ik wist van zijn bestaan en kocht een aantal jaren geleden in New York een boek waarin zijn werk is geïnventariseerd. Ik voelde me daar zo mee verwant. Zelf was ik al bezig met mijn huidige werkwijze en het feit dat er honderd jaar geleden al iemand zo werkte gaf een onwaarschijnlijk gevoel van herkenning.'

Anne Marie Laureys

Foto's linkerpagina:

Foto onder:
FOTO'S: PETER CLAEYS





Foto links:

Foto onder:

FOTO'S: PETER CLAEYS

Anne Marie Laureys

Keerpunt

Inmiddels staat Anne Marie op een ander vlak in haar leven op een keerpunt. 'Na onze verhuizing naar Russeignies in Wallonië hebben mijn partner en ik hier allerlei cursussen en workshops gegeven. Na zeven jaar wil ik daar nu, misschien tijdelijk, mee gaan stoppen en me helemaal gaan toelagen op de unicastukken. We hebben van alles gedaan, van cursussen en workshops tot zomer- en speciale kinderstages, zowel in draaien als in boetseren. Daaromheen zit heel veel werk, waar je veel energie in moet steken. Denk alleen maar aan foldermateriaal en de hele papierwinkel er omheen. Maar ik heb het met heel veel plezier gedaan en ik had het niet willen missen. Ik heb er dan wel veel energie ingestoken, maar heb er ook veel voor teruggekregen.'

Toch blijven de vertrekken van het prachtige, omsloten, achttiende-eeuwse landhuis niet leeg staan. 'We zullen nog steeds groepen ontvangen. Maar nu uitsluitend gevorderden en stu-

denten. Zij kunnen met hun eigen programma komen en aan de slag gaan. Alles is hier voorhanden: er zijn volop slaapplaatsen, er is materiaal, er zijn draaischijven en ovens. Zo is er bijvoorbeeld vanuit de academie van Gent een vraag gekomen over een project voor studenten rondom de kleiwand. Dat is nog in wording. De academie van Eekloo was al verscheidene keren te gast voor een tweedaags project rondom de zoutoven. En de academie van Knokke organiseerde onder leiding van Tine Deweerdt onlangs een uitgebreide *ovenstook-happening*, met onder meer papieroven, rookoven en zaagseloven.'

Barbara Bunschoek

Tentoonstellingen

Werk van Anne Marie Laureys is dit jaar te zien op de volgende locaties en tentoonstellingen:

- Loes & Reinier International Ceramics, Korte Assenstraat 15, Deventer, (0570) 61 30 04, www.loes-reinier.com. Open: woensdag tot en met vrijdag van 11.00 tot 18.00 uur, zaterdag van 11.00 tot 17.00 uur. Werk in stock.
- *Nieuwe Oogst*, van 8 juni tot 19 augustus. Galerie Design Vlaanderen, Kanselarijstraat 19, Brussel (BE), +32 (0) 22266060, www.designvlaanderen.be. Open: dinsdag tot en met vrijdag van 11.00 tot 18.00 uur, zaterdag en zondag van 13.00 tot 17.00 uur en op afspraak.
- Galerie Ingrid Adriaensens, van 27 juni tot eind augustus. Kammerstraat 11, Gent (BE). Open: dinsdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 17.30 uur, woensdag van 9.00 tot 12.00 uur, zaterdag van 13.00 tot 17.30 uur.

- *Nieuwe Belgische Vormgeving 2*, van 29 juni tot 5 augustus. Museum Waterland, Kaasmarkt 16, Purmerend, (0299) 42 26 05, www.museumwaterland.nl. Open: dinsdag tot en met zondag van 12.00 tot 17.00 uur.
- Centrum Goed Werk, van 28 oktober tot eind december. Moerbeekstraat 86, Zulte (BE), +32 (0) 56609805. Open: zaterdag en zondag van 14.00 tot 18.00 uur en op afspraak. Deze tentoonstelling wordt op 27 oktober voorafgegaan door een keramiekconferentie met lezingen en workshops.

In 2008 zal ook werk van haar te zien zijn tijdens de tentoonstelling *Triennale Européenne de l'Argile et du Verre* in Mons (BE), van 10 november 2007 tot 13 januari 2008 en tijdens de tentoonstelling *With love from Belgium*, in het Westerwaldmuseum (DE), in mei 2008.

Anne Marie Laureys

Van 1981 tot 1985 studeerde de Belgische Anne Marie Laureys (1962) aan het Hoger Kunst Instituut Sint Lucas in Gent (BE), afdeling keramiek met als specialisatie draaien. Haar eindproject was (de bouw van) de zoutoven en een studie rondom de Jacobakanne. In 1985 startte zij haar eigen atelier in Lovendegem. Hier bouwde zij wederom een zoutoven (op gas) en produceerde zij in eerste instantie monumentale tuinpotten, ornamenten en gebruiksgoed in beperkte oplagen. Het was ook in deze tijd dat het vervormen begon, voornamelijk in het gebruiksgoed. In 1997 verhuisde zij naar Russeignies in Wallonië, waar zij startte met *Montagnes Russes*, de keramiekwerkplaats waar stages, cursussen en workshops werden gegeven en waar zij ook haar atelier heeft. Vanaf 2001 ging zij ertoe over om de nu voor haar zo bekende unica te ver-

vaardigen, iets waar ze zich vanaf heden helemaal op zal gaan toelagen.

Meer informatie over het werk van Anne Marie Laureys is te vinden op: www.centrumgoedwerk.be, www.wcc-bf.org, en www.studiopottery.co.uk.

